

Impressie

Internationale vrijwilligersdag: 07-12-2019

Afdelingsblad
van GroenLinks
Voorschoten

Vijfentwintigste jaargang nummer 2, juli 2019

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Joop Bos, Gert Both, Daphne van Es, Michiel van Essen, Steef Harlaar, Marijke Kleijweg, Linda van der Zwaan

Ontwerp omslag: Steef Harlaar

Papiersoort: Multicopy A4 80gr, FSC mix, EU Ecolabel, Nordic ecolabel, TCF. Made in Sweden

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donkiaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: mmvanessen@kpnmail.nl

Bestuur GroenLinks Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Muriëlle van Sante, Penningmeester: Steef Harlaar, lid: Corine Iliç Mariette van der Kooy en Laurens van Nes.

Wethouder: Monique Lamers

Raadsleden: Johan van Rixtel, fractievoorzitter, Joop Bos, Albert Deuzeman en Paul 't Lam.

Burgercommissieleden: Daphne van Es, Linda van der Zwaan

Commissieleden:

- Burger en Bestuur: Johan van Rixtel en Paul 't Lam
- Mens en Samenleving: Johan van Rixtel en Linda van der Zwaan
- Wonen, Ruimte en Groen: Joop Bos en Daphne van Es
- Algemene Regionale Zaken: Johan van Rixtel

Uiterste inleverdatum voor stukjes voor de Impressie: 20-9-2019

In Times New Roman 14

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor 4 euro per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via het redactie adres.

Inhoud

Colofon.....	1
Inhoud.....	2
Voorwoord.....	3
Vrijwilligerswerk, wat is het eigenlijk?.....	4
CBS: hoe is het vrijwilligerswerk verdeeld.....	6
Categorieën Vrijwilligerswerk:.....	7
Nederland Vrijwilligersland.....	8
Over De Cirkelbus.....	10
Steef's Ei.....	13
'Licht' vrijwilligerswerk vraagt betrokken gemeente.....	16
Voorschotenvoorelkaar.....	19
De vrijwilliger als oneerlijke concurrent.....	22
Wim Burggraaff.....	24
Verkiezingsjaar 2019.....	25
Vrijwilligersorganisaties speelbal voor geldschietters.....	28
Vrijwillig, maar niet vrijblijvend.....	31
Een vrijwilligersorganisatie is nog geen organisatie vòòr vrijwilligerswerk	34
Verslag Werkgroep Groen.....	36
Leden-Agenda.....	38

Voorwoord

Deze tweede Impressie van dit jaar is een themanummer, het gaat over vrijwilligerswerk, de vrijwilliger en vrijwilligersorganisaties.

We hebben het breed proberen te bekijken en niet alleen in Voorschoten. Wat feitelijkheden, percentages van het CBS en een lijst met categorieën en een beschrijving van wat het eigenlijk is (van Gert) vormen de start. Daarna een stukje geschiedenis en de huidige situatie, ook weer door Gert. Dan een interview met een van de Bestuursleden van “de Cirkelbus” over hoe het komt dat zij het zo goed doen, door ondergetekende en Linda schrijft een vrij fundamenteel stuk over soorten vrijwilligers werk en wat voor houding dat van een Gemeente vraagt. Ook is er een interview van ondergetekende met de directeur van VoorschotenVoorElkaar en de medewerkster Vrijwillige Inzet, Ria van Vliet en Katje Willems over hun rol ten opzichte van vrijwilligersorganisaties in Voorschoten. Wederom schrijft Gert, ditmaal over de mogelijkheid van oneerlijke concurrentie door vrijwilligers. Marijke beschrijft welke toeren vrijwilligersorganisaties tegenwoordig moeten uithalen om aan geld te komen, nu subsidies ernstig gekort zijn en verder worden. Gert schrijft waarom hij tegen de nieuwe verdeling van subsidies is, hij verwijt de politiek niet zijn verantwoordelijkheid te nemen.

Allemaal stevige kost, het Ei van Steef en zijn stuk over de cijfers van de 2 recente verkiezingen in Voorschoten, het verslag van de Werkgroep Groen, en Daphne 's verhaal over de belasting van het politieke vrijwilligerswerk zijn gemakkelijker te lezen.

Ik hoop dat u er wat aan heeft, tot begin oktober,

Michiel van Essen

Vrijwilligerswerk, wat is het eigenlijk?

Sociaal burgerschap

Iedereen doet wel eens iets voor een ander, als gebaar van vriendelijkheid, betrokkenheid, uit verantwoordelijkheidsgevoel, of gewoon zomaar..

Niets bijzonders eigenlijk, even de boel opruimen na een feestje of vergadering, even stoppen om iemand de weg te wijzen, even de sneeuw van de stoep bij de burens vegen, even iemand een lift geven, enzovoorts. Jammer dat het vaak dezelfde mensen zijn die dat doen en anderen die het niet of zelden doen, en er wel van profiteren. Een handje toesteken zonder enige tegenprestatie te vragen of te verwachten: de samenleving, de buurt, het dorp, het gezin draait erop. Een fatsoenlijk sociaal netwerk kan niet zonder. En laten we wel zijn, het geeft je ook zelf een goed gevoel om zoiets te doen. Je draagt iets bij en daardoor ben je mede steunpilaar van het sociale netwerk.

Vrijwilligerswerk is werk

Hoe belangrijk voor ons allen dit ook is, we noemen sociaal gedrag geen vrijwilligerswerk. Daarvan

spreken we pas, als het om structurele activiteiten gaat, meestal met enige regelmaat, met aanwijsbaar nodige inzet en om voorspelbaarheid. Een vrijwilliger is iemand op wie je kunt rekenen, niet iemand die spontaan ineens iets doet. Vaak gaat het om een functie met een bepaalde taakomschrijving, maar dat hoeft niet. Mantelzorg binnen familieverband noemen we geen functie, wel vrijwilligerswerk.

Essentieel kenmerk van vrijwilligerswerk is dat het geen direct verlengde van je beroepsmatige werk is en dat je er geen recht op een tegenprestatie of beloning mee opbouwt. Toch is het 'werk': een wijd verbreid misverstand is dat je aan een vrijwilliger geen eisen zou mogen stellen. Je moet eigenlijk blij zijn dat zij of hij het wil doen, immers!

Onzin, iemand gaat de vrijwillige actie aan, al of niet op verzoek van

anderen. En dat betekent commitment! Je bent vanaf dat moment (mede-) verantwoordelijk voor een goed verloop en soms ook voor een goed resultaat.

De ouder die meegaat met het schoolreisje, de penningmeester van de kaartclub, de trainer van sportende kinderen en ook de mantelzorger die iemand in of uit een stoel helpt.

Ze hebben de verantwoordelijkheid om dat zo goed mogelijk te doen aanvaard en kunnen daar door anderen ook aan gehouden worden. De school moet een verzekering sluiten voor schade als gevolg van fouten van vrijwilligers, maar zelf blijven die net zo goed aansprakelijk.

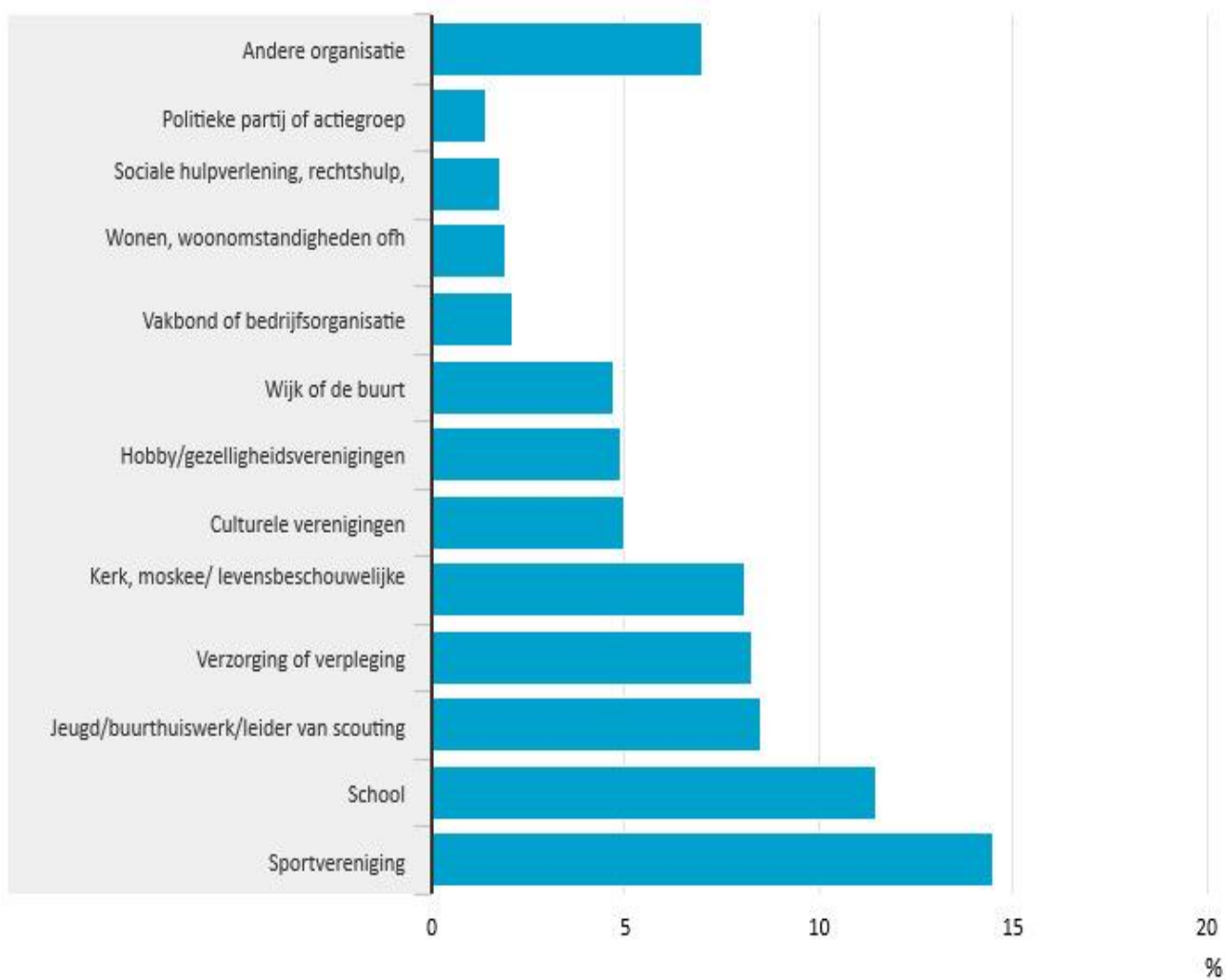
Het zou dan ook vanzelfsprekend moeten zijn, dat een vrijwilliger niet zelf besluit om een klus op zich te nemen, maar uitdrukkelijk wordt geworven door de organisatie waarvoor het werk gedaan gaat worden. De leiding van de school, de kerk, de sportclub, het museum, de vakbond of de thuiszorg beoordeelt de kwaliteiten van de kandidaat, maakt de verwachtingen duidelijk waar zij of hij aan moet voldoen en maakt heldere afspraken over begeleiding, inwerken, overdracht van informatie en over de mogelijkheid om de vrijwilliger weer te 'ontslaan' of te bedanken voor de moeite als het niet lekker blijkt te gaan.

Het is buitengewoon vervelend en zelfs riskant als een vrijwilliger zich volkomen vrijblijvend gedraagt of andersom als de mensen erom heen haar of hem maar wat laten zwemmen.

Gert Both

CBS: hoe is het vrijwilligerswerk verdeeld

Vrijwilligerswerk naar organisatie, 2015

Categorieën Vrijwilligerswerk:

Voor: Scholen

Kerken/moskee ed.

Zorg

Sport

EHBO/Vrijwillige Brandweer/Reddingsbrigade

Vluchtelingenwerk/Amnesty International

Buurthuis/Jeugdverenigingen/Scouting

Culturele Verenigingen

Hobby/gezelligheid

Vakbond/Rechtshulp/Slachtofferhulp/Belastingaangiften

Huurdersbelangen/ Politieke Partijen/Actiegroepen

Musea en Professionele podia

Natuur en Milieu

Nederland Vrijwilligersland,

een stukje geschiedenis en de huidige situatie.

Geen land in onze omgeving waar zoveel vrijwilligers bestaan en actief zijn als hier. Dat is al heel lang zo en is direct te verklaren uit de tijd van de verzuiling. In tegenstelling tot de landen om ons heen zijn allerlei sociale en culturele taken niet bij de overheid gekomen, maar in eigen kring opgepakt: een katholieke vrouwenbond, een protestantse school en een socialistisch bejaardenhuis konden niet zomaar overheidsinstellingen worden. In Duitsland en Frankrijk zijn vrijwel alle werkers in zorg, welzijn en onderwijs ambtenaar, in Nederland alleen die in het openbaar onderwijs!

De verzuilde organisaties bleven onafhankelijk en particulier. Toen veel vrijwilligersfuncties door professionalisering verdwenen, bleef de particuliere structuur intact en werd het witte en het groene kruis professioneel, maar bleven ze nog lange tijd katholiek of protestant of algemeen.

Ook toen professionalisering allang gerealiseerd was, bleven als

vanzelfsprekend vele functies nog vrijwillig en die werden vervuld door betrokken mensen uit de eigen vertrouwde achterban. De besturen van al die stichtingen en verenigingen bleven vrijwilligers, maar ook tal van helpers die naast de

beroepskrachten uitvoerend werk deden. De laatste jaren is dit verschijnsel zelfs weer toegenomen. Weliswaar is de verzuiling al jaren op haar retour en zijn de meeste zorginstellingen gefuseerd en algemeen geworden, maar als gevolg van overheidsbezuinigingen is er weer grotere behoefte aan vrijwilligersinzet. Oproepen van de kant van de overheden tot grotere zelfredzaamheid

en het vervullen van ieders burgerplicht zijn de nieuwe standaard. Zo lang mogelijk ouderen thuis laten blijven wonen kan alleen maar door een enorme vrijwillige inzet van familieleden en

buren. Integreren van migranten in ons land lukt alleen door inzet van veel vrijwilligers als begeleiders en in maatjesprojecten.

Stimuleren en ondersteunen van vrijwilligerswerk is dus – ook in Voorschoten- intussen een reguliere vaste taak van elke gemeente.

Het uitgebreide particulier initiatief organiseerde zich ook landelijk in brancheverenigingen, bonden, bewegingen en overkoepelende instituten. Lange tijd vormde dit uitgebreide netwerk een machtige groep in onze samenleving met enorme invloed, ook op de overheidsbeslissingen. In plaats van verambtelijking kwam de overheidssubsidie voor het particulier initiatief tot grote bloei. Daardoor werd de wederzijdse afhankelijkheid steeds groter, maar nam de invloed van het maatschappelijk middenveld alleen nog maar verder toe.

Behalve de zorg, het onderwijs en het welzijnswerk is ook veel cultuur vanouds verzuild georganiseerd. Het christelijke toneel voert andere stukken op dan het openbare en met

de zangkoren is het net zo. De dorpsschutterijen waren altijd nauw verbonden met de katholieke gemeenschap. Ook de omroepen komen uit deze geschiedenis voort en zijn nog steeds niet te vergelijken met de BBC of de ARD.

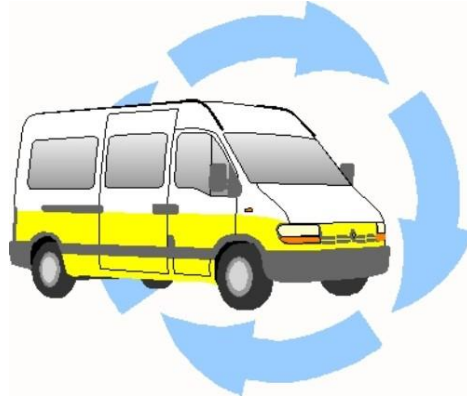

Cultuur, erfgoedbeheer en natuurbehoud zijn ook sectoren die gedomineerd worden door omvangrijke vrijwilligersinzet. Naar harde economische maatstaven gerekend is dat werk immers niet betaalbaar en rendabel door professionals te doen. De vele festivals en ‘events’ in de zomermaanden zouden onbetaalbaar worden.

Gert Both

Over De Cirkelbus

ofwel de stichting Ouderenbus Voorschoten. Weinig Voorschotenaren kennen de officiële naam van de stichting. Een interview met Harrie Liefers (1956) bestuurslid technische zaken van wat verder “de Cirkelbus “ genoemd zal worden.

dat hij veel waardering heeft voor de bijdragen van anderen: over het telefoonteam: “dat is een vak apart, het geduld dat zij hebben....ze luisteren heel goed, en dan ook meteen de planning maken....., het overzicht dat ze hebben over de duur van de ritten, Voorschoten goed kennen... ”.

Over de Cirkelbus hoor of lees je nooit negatieve verhalen en het is een vrijwilligersorganisatie die 5 dagen per week voor haar abonnees klaar staat. Hoe doen ze dat? Waar zit hem dat in? Wat is er voor nodig?

Die puzzel wordt geprobeerd te leggen.

Harrie is het roerend eens met de constatering dat het een goed lopende organisatie lijkt te zijn. Op een schaal van 1 tot 10 geeft hij de organisatie een 9, en stralend vertelt hij er bij dat de abonnees van de Cirkelbus in peilingen die ze doen, de Cirkelbus ook een 9 geven.

In het verhaal over de organisatie komt verschillende keren naar voren

Het andere wat naar voren komt is dat 5 van de 6 bestuursleden ook zelf als chauffeur op een bus of op het meldpunt actief zijn. Het bestuur weet dus heel goed wat de praktijk is en speelt er kennelijk goed op in. Nog niet zo lang geleden is de maximale leeftijd van de chauffeurs met 5 jaar verlaagd naar 75 jaar. Na die tijd kan men wel als bijrijder of op het meldpunt actief zijn. We praten vrij uitgebreid over de feedback die chauffeurs krijgen op hun rijden. Er is de tweejaarlijkse cursus, gegeven door Veilig Verkeer Nederland. (meest oud rij-instructeurs en oud politieagenten) De bestuurders en bijrijders krijgen na afloop een “diploma” mee,

aangevuld met evt. aandachtspunten, zodat men veilig en anticiperend kan blijven rijden. De feedback over wat goed gaat maar vooral wat zorgelijk is heeft stevige aandacht van het Bestuur. We constateren dat binnen het Bestuur zelf, er openheid en veiligheid is om zaken op een goede manier te bespreken. Dat zelfde is er in de communicatie met de chauffeurs, “want de veiligheid staat voorop”. Dat klinkt als een goed lopende professionele organisatie. Uitgangspunt is steeds de veiligheid van de te vervoeren abonnees.

Naast een inwerkprogramma is er ook een mogelijkheid deel te nemen aan een reanimatie cursus van het Rode Kruis (2-jaarlijks). In het inwerkprogramma gaan de chauffeurs in opleiding 7 keer met een bestuurslid de ritten doen. Hoewel er aan het einde van die 7 keer niet een echt examen is, volgt er dan wel een afsluitende rit met het bestuurslid voor chauffeurszaken.

Harrie vindt de zeer diverse achtergronden van de chauffeurs/bijrijders heel prettig, hij geniet van de verschillen “...van medisch specialist tot stratenmaker..”, 90% is man.

Harrie’s eigen taak in het bestuur is “de bussen rijdend houden”, vooral een technisch organisatorische taak. Contact met de chauffeurs, de garage(in Voorschoten). en met enig genoegen vertelt hij dat de volgende bus mogelijk een elektrische zal zijn. We proberen te rekenen hoeveel tijd hij er gemiddeld in steekt, en we komen ergens in de buurt van de 13 uur per week uit, inclusief het zelf rijden.

Naast de gebruikelijke bestuurszaken, als voorzitter, penningmeester en secretaris, is er ook een bestuurstaak “chauffeursbelangen”. Dit bestuurslid is er speciaal voor alles wat de chauffeurs aan gaat, samen met de vrijwilligers op het meldpunt,

het menselijk kapitaal dat de kern van de Cirkelbus vormt. Tevens is er een bestuurslid voor “het lief en leed”. Harrie typeert de chauffeurs

als zeer betrokken en verantwoordelijk en geeft als voorbeeld dat wanneer een chauffeur onverwacht een keer niet kan rijden er meestal wel 6 of 7 mensen zijn die willen invallen. De onderlinge contacten krijgen ook aandacht door eenmaal per jaar met zijn allen uit eten te gaan (“uit de foaienpot”) en 2 keer per jaar een borrel te organiseren.

Trots is Harrie ook(en hij denkt de rest van het bestuur ook) dat het al 8 jaar lukt om het abonnementsgeld niet te verhogen: €10.50 per maand. Daarmee is 65% van de kosten gedekt, sponsoren leveren 25% van de inkomsten en giften en subsidie 10% van wat er nodig is. Hoewel de bussen alleen overdag rijden is er 1 uitzondering: op woensdag avond wordt er voor Gemiva naar en van het Wedde gereden.

Tijdens de eerste jaren van de Cirkelbus was er nauwe samenwerking met Huize Adegeest.

Het vervoer van dorpsgenoten die naar de Dagbesteding gaan komt daar uit voort. Daar wordt een vergoeding voor betaald. Sinds kort geldt dit ook voor dorpsgenoten die naar het Opvangcentrum van Topaz gaan.

Concluderend kunnen we stellen dat het Bestuur zeer professioneel werk levert, qua onderlinge sfeer en werkomstandigheden en qua eisen die ze aan de chauffeurs, rijders, het telefoonteam en de techniek stellen. Daar mag de gehele Voorschotense gemeenschap inclusief het Openbaar Bestuur heel zuinig op en blij mee zijn.

Michiel van Essen

Steef's Ei

“Wij zijn eigenlijk allemaal vrijwilligers”. Dat was een overpeinzing die mij zomaar plots ontsproot.

Immers, wij mogen ons leven zelf indelen en we mogen -na je 18^e althans- zelf weten wat we doen: werk, studie, wereldreis, nietsdoen, niets of niemand verplicht je tot het een of ander.

Besluit je te gaan werken, dan ben jij degene die kiest (vrijwillig dus) voor een baan, ga je studeren, jij kiest de studie. Niemand kan je dat verplichten. Je doet het vrijwillig.

Zo beredeneerd is dus eigenlijk iedereen vrijwilliger.

Daarnaast kan je zelf kiezen mee te helpen met de club, vereniging of de politieke partij waar je lid van of actief in bent en waar je je hobby of je maatschappelijke

verantwoordelijkheid in uitleeft.

Vrijwilligerswerk pur sang. Maar het eerste wordt geen vrijwilligerswerk genoemd, en dat tweede wel. Raar.

Nog vreemder wordt het wanneer we naar “zogenaamd” vrijwilligerswerk kijken: werk wat eigenlijk helemaal niet vrijwillig is, maar door bezuinigingen, personeelstekort of wat dies meer zij, toch gedaan moet worden door ‘vrijwilligers’: mantelzorg, voor de klas staan, taallessen. Werk waartoe je niet verplicht wordt, maar wat je met goed fatsoen niet kan laten liggen. Je oude vader, je zieke zus, je eenzame buurman, je laat ze niet stikken omdat de samenleving niet bereid is daarvoor te betalen.

Hier wordt vrijwilligerswerk eufemistisch gebruikt.

Helemaal bijzonder wordt het, wanneer de (professionele) organisatie “de gemeente”, beleid uitbesteedt aan een stichting of werkgroep, bestaande uit vrijwilligers. Elders in deze Impressie schrijft Gert een indringend artikel over de manier waarop de gemeente (een deel van) het welzijnsbeleid weggegeven heeft.

Maar kijk bijvoorbeeld ook eens naar de plannen voor de Schoolstraat. Er is een heusche Taskforce Dorpscentrum. Deze Taskforce “adviseert het college gevraagd en ongevraagd met betrekking tot maatregelen die tot doel hebben het dorpscentrum van Voorschoten te versterken op economisch, sociaal en cultureel gebied”. “De Taskforce Centrum heeft een onafhankelijke status maar is niet ongebonden. Randvoorwaarde voor het functioneren is een door het college goedgekeurde visie voor de ontwikkeling van het centrum. Momenteel bestaat die visie uit de kernwaarden van het centrum, zijnde ‘historisch, bereikbaar en ontmoeten’.”

<https://taskforcecentrum.nl>

En Wonen dan? Hoort dat niet tot die kernwaarden?

Met bewoners in de Schoolstraat

wordt in ieder geval helemaal geen rekening gehouden. Overal zijn fietsparkeerplekken weggehaald, zonder dat iemand er rekening mee hield, dat bewoners hun fiets ergens kwijt moeten. En nee, de meeste bewoners hebben geen eigen berging.

In de uitvoering van de plannen van de Taskforce vallen ook gaten: de prullenbakken zijn vervangen door kleinere exemplaren. Te kleine. Het nieuw straatwerk wat is uitgevoerd, is door amateurs gedaan lijkt wel. De stegen moesten zichtbaarder worden, o.a. door het “bestratingspatroon van de

dwarsstraat door te zetten in de winkelstraat”. Nou ben ik geen stratenmaker, maar zelfs ik kan zien dat dat niet is gebeurd: er is simpelweg een aantal vierkante meters bestrating neergekwakt in een geheel eigen stijl en vormgeving.

Burgerparticipatie -en derhalve de inzet van vrijwilligers- is goed. Maar het ontslaat de professional (de gemeente in deze), er niet van te kijken of wel aan alles en iedereen gedacht wordt.

‘Licht’ vrijwilligerswerk vraagt betrokken gemeente

Sinds mijn zeventiende doe ik vrijwilligerswerk. Ik begon in een caravan die als Wereldwinkel functioneerde midden in het dorp waar ik toentertijd woonde. Verontwaardigd schreef ik een brief naar het college waarom de Wereldwinkel geen echte winkel kreeg. Niet dat ik zo’n wereldverbeteraar was, ik vond het prima om daar uren rustig te kunnen leren voor mijn examens. Later ben ik ander vrijwilligerswerk gaan doen dat ook meer in de lijn lag met de levensfase waarin ik me bevond. In het buurthuis in de Vlietwijk werkte ik als vrijwilliger op de koffieochtenden waar ouders elkaar konden ontmoeten en baby’s/peuters met elkaar konden spelen. Mijn oudste zoon, die toen een baby was, nam ik mee en op deze manier leerde ik mensen kennen in Voorschoten.

Vrijwilligerswerk hoeft niet altruïstisch te zijn. Integendeel, het is juist volkomen logisch als het aansluit bij de kennis, vaardigheden, levensfase en ook de persoonlijke belangen van dat moment. Volgens het CBS is rond de 30% van de Nederlanders vrijwillig actief, onder andere in scholen, sportclub, politiek enzovoorts¹. Ook in Voorschoten wordt veel vrijwilligerswerk gedaan

**Vrijwilligers
gezocht** (32,7 %²).
Veruit de

meeste mensen die in Nederland vrijwilligerswerk doen, zijn actief op de sportclub (rond de 15%). Actief zijn in de politiek is veruit het minst populair (1,4%). Ruim een derde (34,9%) zegt dat ze hiervoor ander vrijwilligerswerk hebben gedaan. De meeste mensen stoppen omdat ze iets anders willen gaan doen of er geen zin meer in hebben, gemiddeld na 6 jaar. Op scholen is men korter

¹ <file:///C:/Users/107107/Downloads/2018EP23%20Vrijwilligerswerk.pdf>

² <https://voorschoten.incijfers.nl/dashboard/1--Veilig---Sociale-cohesie/>

actief (gemiddeld 4 jaar) dan in de sport en politiek (7 jaar).

Vrijwilligerswerk lijkt een continue beweging waarin mensen toetreden maar ook weer zonder scrupules vertrekken als het om een of andere reden niet meer past.

De socioloog Tonnies schreef in 1887 over de overgang van Gemeinschaft (gemeenschap) naar Gesellschaft (maatschappij) als gevolg van het kapitalisme.

Voorbeelden van Gemeinschaft zijn vriendengroepen, hechte families en kleine dorpjes. Door het kapitalisme veranderden de verhoudingen en werd de weg vrijgemaakt voor andere soorten samenlevingen met sterke economische banden en concurrentie.

In navolging hiervan worden in de actuele sociologie andere begrippen gebruikt: lichte en zware gemeenschappen (Duyvendak en Hurenkamp 2008). In lichte gemeenschappen kun je een korte

tijd participeren en zonder veel moeite ook weer loskomen. Denk aan sportclubs, scholen (die je weer verlaat op het moment dat je kinderen stoppen of van school afgaan). Het zijn tijdelijke verbanden, je bent vrij om te gaan en vrij om je al dan niet te verbinden. Toch zijn lichte gemeenschappen belangrijk voor het voortbestaan van allerlei structuren en kan de politiek hierin faciliteren door voorwaarden of condities te creëren.

In zware gemeenschappen daarentegen kun je niet zomaar toetreden en ook niet uittreden zonder heftige gevolgen, gedrag is voorgeschreven en ze zijn belangrijk voor de identiteit, zoals in bepaalde religieuze kringen. Aan beide zitten voor- en nadelen, aldus Duyvendak en Hurenkamp en beide hebben elkaar nodig voor hun voortbestaan.

Ondanks de lichte gemeenschappen is in Voorschoten toch 68% bereid geweest om in de afgelopen 12 maanden hulp te bieden

aan de burens³. Er zijn zorgen over de bezuinigingen en de terugtrekkende beweging van de gemeente. Er lijkt

vooral nog meer bewijs voor de *crowding in* theorie (een genereuze overheid stimuleert vrijwilligerswerk) dan voor de *crowding out* theorie (burgers springen in het gat dat de terugtrekkende overheid veroorzaakt)⁴. In de zogeheten lichte gemeenschappen heeft de politiek wel een rol, ondanks de behoefte aan

vrijheid en geen zware verantwoordelijkheden. Maar een terugtrekkende overheid die toch in controle wil blijven, verliest haar legitimiteit⁵. Deze tijd vraagt om een dynamische overheid, die zich flexibel en open opstelt, de ruimte geeft aan de burgers, waarbij de gemeente zichzelf ziet als stakeholder, als partner, maar ook die als vangnet fungeert vanwege de toch kwetsbare lichte gemeenschappen.

Ik zie hierin een taak voor gemeente Voorschoten, namelijk juist in deze tijden van bezuinigingen wel betrokken blijven vanwege de nodige stabiliteit.

Linda van der Zwaan

³ <https://voorschoten.incijfers.nl/dashboard/1--Veilig--Sociale-cohesie/>

⁴ <https://www.socialevraagstukken.nl/mantelzorgers->

[vervangen-professionele-ondersteuning-niet-zomaar-even/](#)

⁵ <https://www.socialevraagstukken.nl/wp-content/uploads/Volledige-tekst-community-en-competenties.pdf>

Voorschotenvoorelkaar

Een interview met mevr. Ria van Vliet(directeur) en mevr. Katja Willems(coördinator vrijwillige inzet).

De snelheid waarmee de afspraak tot stand kwam was groot, Ria wilde graag meewerken aan het interview en vroeg Katja er bij. Het was zoeken naar de gaatjes in hun agenda's en toch ging het heel vlot.

Hoewel Ria in een deel van interview een telefoontje moest beantwoorden leek ze het in het volste vertrouwen aan Katja over te laten. Heel terecht bleek, ze kon alle vragen beantwoorden. Het is duidelijk dat het haar werk is, en ze vertelt er met plezier en passie over.

Wanneer ik iets vertel over de aanleiding om een hele Impressie aan Vrijwilligerswerk te besteden hecht Ria er aan om duidelijk te maken dat de bezuinigingen die staan te wachten, niet de 13 organisaties betreft die onder "Voorschoten Voor Elkaar" gaan vallen. Zo zijn onder andere de Cirkelbus, Assalem en de Alettahof daarvan uitgesloten. De bezuiniging "heeft alleen betrekking op Kunst,

Cultuur en Sport" (en wordt bepaald door de gemeente).

Desgevraagd vertelt Katja dat ze behoorlijk overzicht heeft over het

vrijwilligerswerk in Voorschoten. Ze heeft met heel veel stichtingen en verenigingen contact.

Het blijken er in Voorschoten ruim 100 te zijn. Dit heeft zeker tijd gekost, maar was een goede investering. Met een aantal heeft ze regelmatig contact, met anderen heel weinig "omdat het daar goed gaat" en zij makkelijk zelf vrijwilligers vinden. Ze noemt de Cirkelbus en de Zonnebloem als voorbeelden hiervan. Voorschoten Voor Elkaar houdt alleen een registratie bij van de vrijwilligers die zich voor hun welzijnsdiensten inzetten. Ze doen dat niet voor de gehele gemeente en de andere vrijwilligers organisaties.

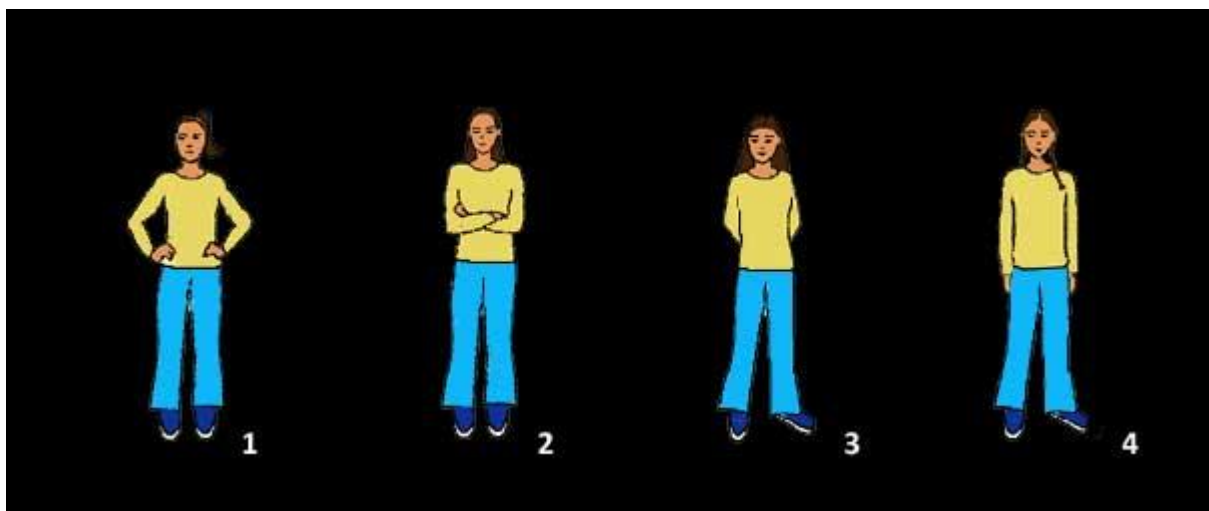
Eén van haar bezigheden is het matchen van vrijwilligers met vrijwilligerswerk, daarvoor moet je de mogelijkheden in Voorschoten uiteraard kennen. Daarbij gaat het om mensen die zichzelf melden maar ook mensen die de afgelopen jaren “een tegenprestatie moesten leveren voor de Gemeente”, als gevolg van het hebben van een Bijstandsuitkering. De ervaring is dat deze laatste geduld vragen en ook regelmatig extra inzet van de begeleiders op de plek waar zo iemand terecht komt. Katja: als het lukt is de beloning heel groot, voor alle betrokkenen.

Ondersteuning van vrijwilligersorganisaties behoort ook tot haar werk en dat doet ze ook regelmatig. Het voorbeeld wordt

genoemd van het aanpassen van een advertentietekst voor een vacature voor een vrijwilliger, zo, dat die veel leesbaarder en aantrekkelijker wordt voor de kandidaat vrijwilliger om te lezen.

Is er ook samenwerking met andere vergelijkbare organisaties? Een paar keer per jaar is er overleg in een samenwerkingsverband met organisaties uit onder andere Delft, Pijnacker, Lansingerland en Leiden. Daarin worden problemen besproken en wordt aan deskundigheidsbevordering gedaan. Daarnaast wordt ook

i-DOE (<https://www.i-doe.nl>) uit Leiden genoemd als organisatie waar mee overlegd, samen gewerkt of naar verwezen wordt.

Hoe wordt de houding van B en W, de Raad en de ambtenaren ervaren als het gaat om vrijwilligers(werk)?

Daar is Katja heel duidelijk over: er is een groot bewustzijn van nut van vrijwilligerswerk. Ze is daar zeer positief over. Ook het behouden van de subsidies voor de 13 organisaties, ziet Katja als een blijk van bewustzijn van de noodzaak van deze vrijwillige organisaties.

Wanneer het verstrekken van de VOG's (Verklaring Omtrent Gedrag) genoemd wordt,⁶ blijkt het om een landelijke regeling te gaan. Landelijk is per 1-11-2018 geregeld dat deze verklaringen gratis worden voor organisaties die aan de voorwaarden voldoen waarbij het vooral draait om "[actief en gedegen preventie- en integriteitsbeleid](#)". (www.gratisvog.nl)

Bij het verdelen van de subsidies voor Sport, Cultuur en Kunst gaat Voorschoten Voor Elkaar geen rol

spelen aldus Katja. Wanneer we doorpraten over de subsidies voor

Sport, Kunst en Cultuur, die "een maatschappelijk doel" moeten dienen, legt ze vooral de nadruk dat wat haar betreft het vooral moet gaan om *de effecten* van de activiteiten, dat die in een jaarplan genoemd worden.

Over het zich ontwikkelen naar de "Eén Brede Welzijnsorganisatie" per 1-1-2020 zijn beiden opgetogen en er heel hard mee bezig. Het is een positieve uitdaging om één loket te worden dat goed bekend en toegankelijk wordt. Voor burgers, vrijwilligersorganisaties en professionals. Beiden hebben genoeg energie om dat te laten slagen.

Ria verlaat het gesprek vlak voor het einde, om kennis te maken met de directeuren van alle basisscholen en de betrokken ambtenaar van de gemeente.

Michiel van Essen

⁶ VOG is een verklaring waaruit blijkt dat uw gedrag in het verleden geen bezwaar vormt voor het

vervullen van een specifieke taak of functie in de samenleving.

De vrijwilliger als oneerlijke concurrent

De maatschappij draait mede op vrijwillige inzet van burgers op tal van plekken. Als we al dat werk zouden moeten bekostigen uit belastingen of uit door burgers te betalen prijzen, zou dat niet gaan. Veel werk zou verdwijnen, het festival is niet te betalen, de kosten van intensieve zorg zijn door een oudere niet op te brengen, zonder actieve ouderparticipatie zou veel onderwijs verschromelen, natuurgebieden verkommeren en de sportcontributies zouden verdubbelen.

Soms is het niet zo erg als een vrijwilliger de gemeenschap kosten bespaart. Ik zit eens in de zoveel jaar een lange dag op een stembureau voor een paar tientjes. In Voorschoten zijn er zo'n 100 mensen nodig daarvoor en die bieden zich helaas niet voldoende aan. Ambtenaren en hier en daar uitzendkrachten worden dan opgetrommeld en dat kost aanzienlijk meer.

De jeugdtrainer op de voetbalclub doet het als hobby, ook als dat vier

avonden per week plus het weekend kost.

Iemand die vrijwillig een buurthuis beheert of als conciërge op een school werkt ligt al iets lastiger. Dat is immers in principe gewoon een functie die regulier hoort te zijn en fatsoenlijk betaald zou behoren te worden. In de zorg moet de gemeente tegenwoordig in het keukentafelgesprek nagaan of betaalde ondersteuning kan worden voorkomen of verminderd door vrijwillige inzet van mantelzorg. In die voorbeelden rekent de overheid op de bereidheid van mensen om zich om niet en vrijwel onbeperkt met forse inspanningen in te zetten.

Er is een behoorlijk groot schemergebied waarover al lang veel

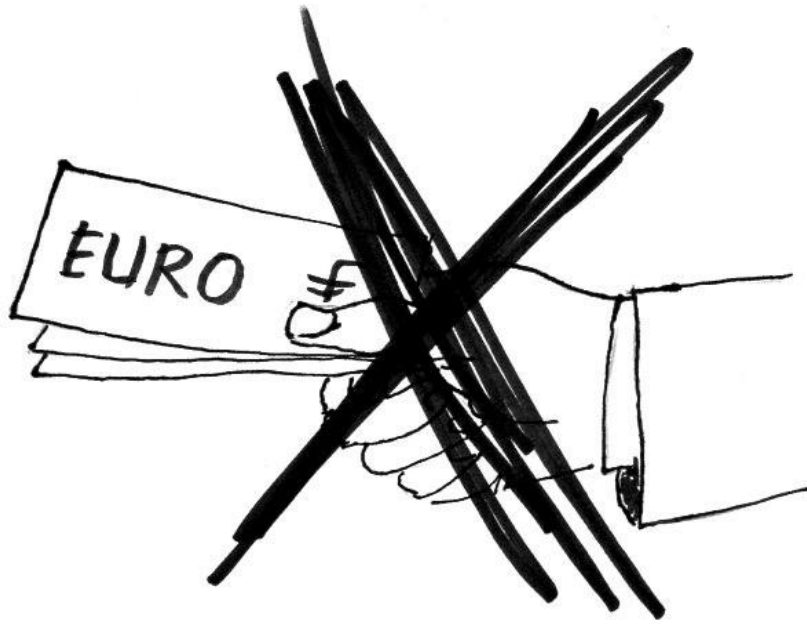
discussie wordt gevoerd. De vakbeweging klaagt in tijden van werkloosheid dat regulier werk onbetaald wordt verricht, al of niet met behoud van een uitkering. De horeca vindt het niet leuk als de ijsbaanclub de kantine verhuurt en drank schenkt. De aannemer kost het klanten als zijn mensen zaterdag en in de avonden voor een prikje erbij gaan klussen. In de kinderopvang is het nog niet zo lang geregeld, dat een particulier dezelfde kwaliteit moet bieden als de reguliere kindercentra.

Zeker wanneer de vrijwilliger ook geld vraagt of krijgt voor de diensten, maar dat ver onder de prijs doet die op de reguliere arbeidsmarkt wordt gerekend, is er echt sprake van oneerlijke concurrentie. Zwart

klussen in de bouw is al heel lang bekend, maar de taxi's die via Uber zijn te gebruiken en de huiseigenaren die een B&B aanbieden zijn er de laatste jaren op grote schaal bijgekomen.

De oplossing voor deze steeds weer veranderende gevallen van onttrekking van betaald werk aan de arbeidsmarkt en van profiteren van niet of slecht betaalde vrijwillige inzet is niet zomaar te geven. Een basisinkomen voor iedereen ongeacht het werk dat iemand verricht, is een in GroenLinkse kringen regelmatig geopperde variant, maar dat vraagt een apart themanummer!

Gert Both

Wim

Wim Burggraaff

Verkiezingsjaar 2019

We hebben weer mogen stemmen. Twee keer zelfs. Ten eerste voor de Provinciale Staten. (hoewel het voor 90 % over de Eerste Kamer ging). De uitslag in Voorschoten:

	2019		2015		winst/verlies	<i>Zuid Holland</i>
VVD	2.762	21,78 %	2.635	24,23 %	- 10,09 %	15,66 %
FvD	1.804	14,23 %	---	----	-----	17,43 %
GL	1.642	12,95 %	1.065	9,79 %	+ 32,26 %	9,06 %
D66	1.523	12,01 %	1.925	17,70 %	- 32,14 %	8,53 %
CDA	1.257	9,91 %	1.385	12,73 %	- 22,17 %	7,74 %
PvdA	1.105	8,71 %	1.115	10,25 %	- 15,03 %	7,82 %
PVV	544	4,29 %	913	8,39 %	- 48,89 %	7,00 %
PvdD	541	4,27 %	467	4,29 %	- 0,55 %	4,37 %
50+	483	3,81 %	307	2,82 %	+ 34,99 %	4,45 %
SP	366	2,89 %	650	5,98 %	- 51,64 %	4,12 %
CU	420	3,31 %	208	1,91 %	+ 73,09 %	5,57 %
Ov.	234	1,85 %	147	1,36 %	- 36,05 %	8,26 %
Opkomst:	67,52 %		58,48 %			

De grote winnaars van deze verkiezingen zijn FvD, CU, 50+ en GL, terwijl SP en PVV als grote verliezers beschouwd mogen worden.

De enorme groei van extreem rechts baart mij eigenlijk meer zorgen, dan dat de winst van GL mij plezier doet. Nog nooit is extreem rechts in Voorschoten zo

groot geweest, De NSB haalde een keer 9 %, de LPF 15,5 %, en de PVV scoorde een keer 13,85 %. Nu hebben FvD en PVV samen 18,5 %!
Hoe kunnen we dat stoppen?

De Europese Verkiezingen van mei waren verrassend te noemen: de winst van de PvdA was tot vlak voor de verkiezingsdag niet echt voorzien. Ook in Voorschoten won de PvdA gigantisch: alleen in 1977 haalde de PvdA iets meer in Voorschoten: 19,37 %.

De groei van FvD lijkt afgestopt te zijn, hoewel dat natuurlijk veel te vroeg is om te kunnen zeggen. Maar laten we het hopen.

Voor de rest winst voor GL en 50+, enorm verlies voor SP, PVV en D66 (regeringsdeelname is voor D66 niet echt profijtelijk)

	2019	2014	<i>Zuid Holland</i>	
VVD	2.242 21,58 %	1.760 19,61 %	+ 10,01 %	16,05 %
PvdA	2.012 19,36 %	697 7,77 %	+ 149,30 %	15,99 %
GL	1.190 11,45 %	781 8,70 %	+ 31,59 %	10,02 %
CDA	1.190 11,45 %	1.285 14,32 %	- 20,02 %	9,94 %
FvD	1.047 10,08 %	0 0	-----	12,68 %
D66	959 9,23 %	1.975 22,01 %	- 58,06 %	7,64 %
PvdD	374 3,60 %	439 4,89 %	- 26,42 %	4,10 %
50+	362 3,48 %	241 2,69 %	+ 29,72 %	4,04 %
PVV	263 2,53 %	890 9,92 %	- 74,48 %	3,97 %
SP	222 2,14 %	508 5,66 %	- 62,26 %	2,84 %
CU/SGP	242 2,33 %	221 2,46 %	- 5,43 %	8,48 %
Overig	288 2,77 %	177 2,09 %	+ 32,30 %	4,25 %
Opkomst:	54,77 %	48,61 %		

En de uitslagen van GroenLinks in Voorschoten, de afgelopen 10 jaar laten een kleine, doch gestage groei zien: van 9 a 10 % naar 11 a 12 %.

2009	2010	2011	2012	2014
EP 10,84 %	GR 10,82 %	PS 9,72 %	TK 3,28 %	GR 10,24 %
	TK 7,80 %			EP 8,70 %

2015	2017	2018	2019
PS 9,97 %	TK 9,21 %	GR 19,67 %	PS 12,95 %
			EP 11,45 %

Steef Harlaar

Vrijwilligersorganisaties speelbal voor geldschieters.

Ge-alarmeerd door het recente verjaardagsfeestje van NUT Voorschoten, waar inwoners/vrijwilligers mee konden dingen naar een geldbedrag, bekruipt mij (wederom) het gevoel dat de economisering ook flink voet aan de grond krijgt bij de 'fondsen' die vrijwilligers(organisaties) steunen.

Met economisering bedoel ik dan het principe 'voor wat hoort wat'. Giften waar wederdiensten tegenover moeten staan. Het meest recente voorbeeld. NUT Voorschoten schreef een wedstrijd uit met een prijs van € 5.000,00. Inwoners van Voorschoten konden een pitch/ korte presentatie houden waarna het publiek bepaalde wie de winnaar was van de € 5.000,00.

In de praktijk blijken het vrijwilligersorganisaties te zijn die hierop in gaan. Door de ernstig teruglopende subsidies van de gemeente Voorschoten is de nood hoog bij de vrijwilligersorganisaties.

Want toch nog 10 organisaties hebben zich terdege voorbereid en een extra avond gestoken in hun

vrijwilligerswerk, om een kans op dit bedrag te maken. De voorbereiding op die kans betreft natuurlijk niet alleen het voorbereiden van de pitch, maar ook het mobiliseren van sympathisanten die op jouw organisatie gaan stemmen. Stel: pitch voorbereiden en mensen mobiliseren kost 6 uur, de avond kost 4 uur bij één vrijwilliger; is 10 uur werk minimaal. 10 vrijwilligers x 10 uur is 100 uur vrijwillige inzet van mensen die vaak al heel veel uren vrijwilligerswerk doen. Over de gemobiliseerde stemmers heb ik het dan verder niet, hoewel dat voor een belangrijk deel ook vrijwilligers van die organisaties zijn (maar nu zijn ze publiek).

Wat krijgt NUT Voorschoten hiervoor? Veel publiciteit en naamsbekendheid (vooral via de lokale krantjes en websites) door het inzetten van drukbezette vrijwilligers.

Natuurlijk, geen enkele organisatie hoeft mee te doen aan deze vorm van loterij. Maar de financiële situatie bij de organisaties maakt dat zij zich hier toch voor lenen. NUT Voorschoten heeft zich, hoe goed bedoeld ook, met deze actie aangesloten bij commerciële organisaties, die al veel langer hun budget voor goede doelen inzetten volgens een economisch principe.

Banken en brillenwinkels werven al jaren veel publiciteit met email-acties, waarbij die organisatie die de meeste mensen weet te mobiliseren om een email te sturen, geld wint.

Grote internetwinkels geven geld aan organisaties als er een link op de website van de vrijwilligersorganisatie geplaatst wordt en leden en familie via die link bestellingen doen.

Supermarkten zijn bereid tot giften in natura, als de vrijwilligersorganisatie tegenprestaties levert, bijvoorbeeld

door de boodschappen in te pakken. En ook fondsen vragen steeds meer om wederdiensten, zoals reclame maken en helpen bij acties van het fonds. Dit los van het voldoen aan soms hoge eisen bij aanvragen en verantwoording van de besteding van een gift achteraf. Dat laatste is, afhankelijk van de eisen soms ook veel werk, maar valt te begrijpen.

Die toenemende vraag naar inzet van de vrijwilligers komt bovenop het feit dat minstens een aantal vrijwilligers ook geld voor hun organisaties (moeten) verdienen door werk te doen voor de gemeenschap, door zichzelf en hun gebouwen te verhuren en zelf met behulp van familie hun gebouw en ander materiaal te onderhouden.

Nu is het zo dat veel vrijwilligers vitale 65+ers zijn. Die mensen lijken veel tijd te hebben, maar die tijd wordt al besteed aan vrijwilligerswerk. Er zijn ook vrijwilligersorganisaties waarvan alle vrijwilligers een baan of studie hebben en vrijwilligerswerk doen. Nu is ieders tijd waardevol, maar de roep om jonge vrijwilligers wordt vaak gehoord.

Hoeveel kan een mens aan?

Studie, werk, vrijwilligerswerk, een bijbaan om het vrijwilligerswerk in stand te houden en steeds meer tijdelijke wederdiensten om geld te verdienen of winnen van fondsen en bedrijven met een 'goede doelenpot'. Nogmaals: hoeveel kan een mens/ vrijwilliger aan.

Is het geen tijd om vrijwilligers te ontlasten i.p.v. nog meer te belasten door hen in te zetten voor wederdiensten of het vullen van een 'feest'-avond voor een

fonds? Vrijwilligerswerk is géén vrijblijvende tijdbesteding maar serieus werk voor bijvoorbeeld kinderen, jongeren, ouderen, gehandicapten. Het gaat om verantwoordelijk, zinvol en vaak ook veel werk. Werk dat nodig of wenselijk is, ook ervaren wordt als nodig en wenselijk, maar door niemand anders wordt uitgevoerd, omdat er niet (voldoende) voor betaald wordt.

Die vrijwilligers, die de samenleving helpen zonder voor zichzelf iets te vragen, die moeten wij koesteren en steunen en niet extra belasten!

Marijke Kleijweg

Vrijwillig, maar niet vrijblijvend

Afgelopen mei/juni heb ik besloten te stoppen als commissielid voor GroenLinks Voorschoten. Hier mijn kijk op de belasting van het politieke vrijwilligerswerk.

Zoals zo vaak wordt gezegd: vrijwilligerswerk mag dan vrijwillig zijn, het is niet vrijblijvend. Het vereist inzet en betrouwbaarheid en afhankelijk van de aard van de werkzaamheden, worden er specifieke vaardigheden en inspanningen gevraagd. Bij elkaar levert dit een bepaald pakket aan verwachtingen op, vanuit anderen en vanuit jezelf. Ik heb zelf ondertussen enige ervaring met het politieke vrijwilligerswerk in Voorschoten. Drie campagnes (Gemeenteraad, Provinciale Staten, Europees Parlement), een klein half jaar als raadslid en sindsdien als commissielid: ondertussen heb ik een beter beeld van waar ik aan begonnen ben en hoe de balans voor mij uitvalt.

Inzet

Aan de ene kant van de balans staan de tijdsbesteding en de mentale inzet. De tijdsbesteding is variabel,

maar vaste onderdelen zijn de fractievergadering op maandagavond en een commissie- of raadsvergadering op donderdagavond. Ik woon zelf alleen de commissie van WRG bij, maar andere fractieleden volgen vaak meerdere commissies en de raadsleden zijn natuurlijk bij de raadsvergadering.

De commissievergaderingen worden voorafgegaan door het lezen van relevante stukken, het bepalen van de inbreng van GroenLinks, eventueel het insturen van schriftelijke vragen en de afstemming met andere (coalitie)partijen. In de fractievergaderingen worden de commissies en relevante ontwikkelingen besproken en wordt er alvast nagedacht over mogelijke persberichten.

Daarnaast zijn er regelmatig extra bijeenkomsten, zoals

informatiebijeenkomsten vanuit de gemeente of vanuit regionale verbanden. Laatst was het wel erg bont: op dezelfde dag kwam er een bedrijf op bezoek bij de fractie, was een activiteit vanuit GroenLinks Voorschoten georganiseerd, en waren er een informatieavond voor de gemeenteraad en een bestuursvergadering van een regionaal samenwerkingsverband gepland. Op zo'n moment moeten er keuzes gemaakt worden!

Daarnaast kan er altijd meer gedaan worden. Er zijn zoveel interessante initiatieven die de moeite waard zijn om naar te kijken, de banden met andere gemeenten en GroenLinks fracties zouden beter aangehaald kunnen worden, en wat te denken van een meer proactieve houding richting beleidsvorming en richting het politieke spel?

Wat ik zelf het meest onderschat had van tevoren is echter de mentale inzet. Politiek vrijwilligerswerk betekent veel schakelen. Er kunnen continu ontwikkelingen zijn die

aandacht vragen tijdens andere bezigheden. Hierbij wil je scherp zijn: politiek blijft een spel. Bij mijn reguliere baan is het belangrijk goed gefocust te kunnen werken. De fietsrit naar huis is altijd een noodzakelijk moment om weer om te schakelen. Een paar appjes of een belletje, of gewoon peinzen over politieke onderwerpen, voelt dan snel als een zware belasting. En tja, enige mate van perfectionisme en faalangst helpen ook niet echt.

Ik zie bij anderen ook dat het soms zwaar valt. Met de verschuiving van taken van het Rijk naar de Gemeente wordt het werk als raads- of commissielid steeds complexer en zwaarder.

Opbrengsten

Maar aan de andere kant van de balans staan de opbrengsten. Het politieke vrijwilligerswerk levert ontzettend veel kennis en vaardigheden op. Elk beleidsonderwerp is een schat aan informatie. Zo heb ik bijvoorbeeld veel geleerd over riolering en

waterkwaliteit, bouwplannen, afvalbeleid, en de energietransitie. Daarnaast leer je samenwerken, hoofd- en bijzaken scheiden, helder communiceren en framing. Ook versterkt het politieke vrijwilligerswerk de betrokkenheid bij het dorp. Het dorp gaat meer leven. “Ergens wonen” wordt “samen leven” en het is inspirerend om mensen te leren kennen die zich inzetten voor hun omgeving. De allergrootste opbrengst is dan ook het leren kennen van geweldige mensen. De hechte band met de fractie en het wij-gevoel met alle andere mensen die betrokken zijn bij GroenLinks zijn goud waard!

De balans

Voor mij is de balans uiteindelijk toch zo uitgevallen dat ik heb

besloten te stoppen als commissielid. Het plezier, de mensen, en mijn verantwoordelijkheidsgevoel: dat alles zegt “doorgaan!” Maar vooral het schakelen valt me erg zwaar en er zijn andere terreinen die ook investeringen vragen. Voor mezelf kies ik voor “aandachtig” leven, waarbij ik voldoende ruimte heb voor persoonlijke relaties, inspiratie en ideeën.

Maar pijn in mijn hart, dat doet het wel. Ik wil iedereen heel erg bedanken voor de mooie tijd en het goede werk dat jullie doen!

Daphne van Es

Een vrijwilligersorganisatie is nog geen organisatie vòòr vrijwilligerswerk.

Bij het Weekend van Voorschoten wordt al vele jaren de verenigingsmarkt gehouden. Sinds Voor Elkaar bij de organisatie ervan is betrokken heet het de *vrijwilligersmarkt*. Het idee is dat de organisaties met hun kramen daar mensen werven die als vrijwilliger willen toetreden, met name in de hulpverlening. Het gekke is dat de clubs op het gebied van sport, cultuur, scouting en ook politieke partijen daar ook staan en niet vrijwilligers maar nieuwe deelnemers of leden proberen te werven!

Zij zijn zelfstandige organisaties die wel op vrijwillige besturen en medewerkers draaien maar als hoofddoel zingen, sporten, scouten of politiek maken hebben. Hun doel is niet om vrijwilligerswerk te verrichten ten behoeve van mensen buiten hun organisatie die hulp of steun nodig hebben, zoals voor Cirkelbus, hospice, Rode Kruis, EHBO, Zonnebloem, Reddingsbrigade en de brandweer geldt.

Nu de gemeente Voorschoten voor grote bezuinigingen op de subsidies staat, is dit verschil ineens relevant en blijkt dat het misverstand hierover vreemde gevolgen kan hebben.

Voor Elkaar is de organisatie die het vrijwilligerswerk in ons dorp faciliteiten biedt, ondersteunt en probeert verder uit te bouwen. Men krijgt daar ook veel geld voor, mede omdat met de vrijwillige inzet de kosten van professionele hulpverlening enigszins kunnen worden beperkt. In het kader van de bezuinigingen heeft de gemeente nu ervoor gekozen om de positie van Voor Elkaar sterker te maken. Het wordt de centrale speler die alle zogenaamde nulde-lijns hulpverlening gaat coördineren. Het geld voor de 13 verschillende clubs die daar ook een rol in spelen wordt voortaan via Voor Elkaar verdeeld.

Sportclubs en culturele verenigingen blijven hier buiten, want die doen in beginsel niet aan hulpverlening. Maar de buurthuizen en bijvoorbeeld Assalem vallen er wel onder. Zij zijn centra voor ontmoeting en

ontspanning voor allerlei groepen en horen natuurlijk ook niet bij de categorie vrijwillige hulpverleners. Door geen verschil te maken tussen vrijwilligersorganisaties en organisaties vòòr vrijwilligerswerk gaan ze nu toch onder de coördinatie van Voor Elkaar vallen en raken ze hun eigen subsidie kwijt. Zo krijgen we de vreemde situatie dat directie en bestuur van Voor Elkaar gaan bepalen hoe welzijnssubsidies worden verdeeld! Stel je voor dat de grootste sportclub het geld moet verdelen over de andere sportverenigingen. Ik vind het bij uitstek de kerntaak van de politieke fracties in de Raad om prioriteiten te stellen en subsidies te verdelen en te bepalen hoe er bezuinigd moet worden.

Vanaf volgend jaar wordt een particulier bestuur van een van de gesubsidieerde organisaties dus verantwoordelijk voor het beleid, de tarieven en de keuzes van de buurthuizen en Assalem. Die clubs zijn in naam nog zelfstandig, maar ze krijgen geen subsidie meer van de

gemeente. Ze kunnen ook geen beroep meer aantekenen als ze het oneens zijn met de besluiten van de stichting Voor Elkaar. Zij en wij moeten maar afwachten of ze nog Spaanse les of schaken of bridgen of dansen mogen organiseren. Voor Elkaar moet natuurlijk verantwoording afleggen aan de gemeente, maar de criteria en doelen waaraan ze moeten voldoen zijn uiterst vaag geformuleerd. Ze krijgen een forse bezuinigingstaak van de gemeente mee. Zo kunnen de politici in College en Raad deze zwarte piet bij een paar particuliere bestuurders leggen en zelf de andere kant op kijken. Ex-PvdA-wethouder Wim Carabain is een van de bestuursleden van Voor Elkaar. Zo krijgt hij zomaar de kans om weer een beetje wethouder welzijn te gaan spelen....

Het schijnt dat zelfs de GroenLinks-raadsleden met deze privatisering van hun politieke bevoegdheid akkoord zijn gegaan.

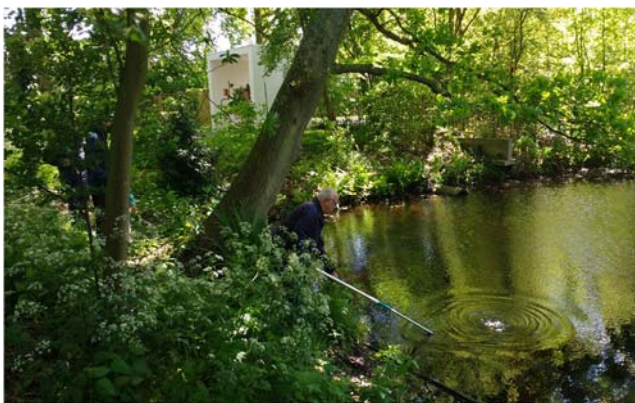
Gert Both

Verslag Werkgroep Groen

Zaterdag 11 mei stond voor de Werkgroep Groen van GroenLinks Voorschoten in het teken van waterkwaliteit. Voor de partij geen nieuw thema, maar met het oog op de bespreking van het Integraal Water Ketenplan (IWKp) in de gemeenteraad de week erna, weer erg actueel.

Na verzameld te hebben bij de Kinderboerderij, nam Ruud Zandvliet van Voorschotense Visserij Belangen (VVB) de groep mee om een watermonster te nemen in het water rond Rosenburgh. De VVB neemt maandelijks watermonsters door heel Voorschoten. Het water wordt

gemeten op opgelost zuurstof, zuurwaarde, en op elektrisch geleidend vermogen. Ruud lichtte niet alleen het meetproces toe, maar besprak ook de waterkwaliteit bij andere meetpunten in de gemeente. Helaas waren ook dit keer de gemeten waarden bij Rosenburgh onvoldoende. Voor een goede waterkwaliteit, geschikt voor vissen, zou 5 mg opgeslagen zuurstof per liter moeten worden gemeten. De meting van Ruud toonde ons een waarde van 3.1 mg/l. Terwijl het in de afgelopen periode niet heel erg warm was geweest en er voldoende regen was gevallen. Zaken die normaal een dergelijke waarde zouden kunnen verklaren.

Via de Rosenburgherlaan en het fietspad langs het spoor liep de groep vervolgens naar een van de

duikers van het Hoogheemraadschap Rijnland. In april heeft het Hoogheemraadschap deze duiker

voorzien van een rooster om te voorkomen dat grotere vissen het water bij Rosenburgh verlaten.

De wandeling voert verder over het natuurpad langs de buitenranden van het park. Ruud vertelt veel over zijn ervaringen, maar ook in de groep is weer veel kennis aanwezig.

Na de wandeling is er tijd voor wat drinken en een stroopwafel. Ruud deelt het rapport uit dat de VVB heeft opgesteld over de waterkwaliteit in Voorschoten. Een rapport met alle meetresultaten van de afgelopen jaren en veel achtergrondinformatie. Voor alle deelnemers iets om thuis rustig door te nemen!

Duidelijk is dat de waterkwaliteit in Voorschoten erg slecht is. Dit wordt

voornamelijk veroorzaakt door riool overstorten, stilstaand water, te ondiep water (bagger), en te veel waterplanten in het water. Het robuuste scenario van het Integraal Water Ketenplan zou veel van deze problemen wegnemen, maar vanwege nog lopende onderzoeken is besloten momenteel het huidige beleid voort te zetten.

Maar de strekking van de middag is duidelijk: het wordt tijd dat de waterkwaliteit in Voorschoten verbeterd wordt. Pak de riool overstorten aan! En wie weet, daarna een aantal fonteinetjes om meer zuurstof in het water te krijgen?

Daphne van Es, Joop Bos

Leden-Agenda

Juli 2019	3-7	Groene wieven diner Film en borrel
Augustus 2019	29-8	Boekbespreking
September	11-9	Groene borrel
Oktober	16-10	Groene borrel
November	27-11	Algemene ledenvergadering
December	18-12	Eindejaars/ groene borrel

Kijk voor details en aanvullingen op de website:
www.voorschoten.groenlinks.nl/agenda